

HENGEN EROTTAMINEN



Taivaallinen Isämme, haluan ilmaista, mikäli mahdollista, tänä aamuna sen, mitä minä sydämessäni tunnen tuota Kaikkein Pyhintä kohtaan, joka tuli alas maan päälle, lunastamaan minunlaiseni syntisen. Ja minä olen varma siitä, että nämä sananpalvelijat, jotka nyt ovat täällä, voivat tuntea samalla tavalla, että Sinun armosi kautta meidät on tehty tämän liiton palvelijoiksi, jonka Sinä olet suonut Aadamin langenneelle rodulle. Ja me olemme täällä tänä aamuna, Isä, kokoontuneina ainoastaan sitä tarkoitusta varten, että me tietäisimme, ja tutkisimme tietääksemme, pikemminkin, Jumalan tahdon, ja mitä meidän täytyy tehdä, tehdäksemme Kristuksen todelliseksi tämän sukupolven ihmisille. Tietäen varmasti, että tuomion päivänä meidät tullaan tuomaan kasvoista kasvoihin tämän sukupolven kanssa. Ja, ollen sananpalvelijoita, me tulemme olemaan tuomareita. Ja ihmiset, joille me olemme puhuneet, ja heidän asenteensa Sanaa kohtaan, jonka me heille tuomme, tulee määräämään heidän iankaikkisen määränpänsä. Sen vuoksi, Herra, tuona päivänä me tulemme olemaan tuomarina tämän sukupolven puolesta tai tätä sukupolvea vastaan, jolle me olemme saarnanneet.

² Isä, Jumala, ole hyvä, Jeesuksen nimen kautta, äläkä anna meidän sanoa yhtään sanaa, joka olisi väärä. Vaan olkoon meillä vilpittömät sydämet ja avoimet mielet voidaksemme vastaanottaa ne asiat jotka ovat Sinun, että me olisimme kykeneviä menemään ulos kukin omalle työkentälle, tämän päivän jälkeen, ja—ja että me olisimme paremmin varustettuja koska kohtasimme Sinut tänä aamuna. Suo se, Herra. Etkö Sinä tulisi ja olisi puhujamme ja korvamme, ja kielemme ja ajatuksemme? Suo minun sydämeni mietiskelyn, mieleni ajatusten, kaiken mitä minussa, ja näissä veljissäni ja sisarissani on, suo sen olla hyväksyttävää Sinun silmissäsi, Herra, että me voisimme olla niin täytetyt ja ladatut Sinun Hengelläsi, Sinun läsnäolostasi täällä, että tämä huone tulisi. . . tämä huone, tai ei niinkään paljon rakennus, jossa me istumme, vaan se rakennus, jossa me asumme, tulkoon se kertakaikkiaan Jumalan Kunnian pilveksi. Voidaksemme lähteä täältä tänä aamuna niin täytettyinä Pyhällä Hengellä, että olisimme päättäväisempiä kuin koskaan aikaisemmin elämässämme viemään Sanoman tälle kuolevalle sukupolvelle, jossa me elämme. Kuule meitä, Herra, ja puhu meille Sanasi kautta, sillä me pyydämme sitä Sinun Poikasi ja Pelastajamme, Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

³ Haluaisin lukea tänä aamuna, osan Kirjoitusta, joka löytyy Psalmeista, 105. Psalmi. Haluan lukea siitä vain osan. Te, jotka

merkitsette muistiin Kirjoitusten paikkoja, ja minä näen heitä monia; ja koska me olemme saarnaajia ja niin edelleen. On hyvä lukea Sanaa. (Ja nyt, mihin aikaan he tavallisesti lähtevät, noin kello kahdeltatoista? Mitä sanotte? Kiitos.) Psalmi 105:

Kiittäkää HERRAA, vedotkaa hänen nimeensä, tehkää hänen suuret tekonsa tiettäväiksi kansojen keskuudessa.

Laulakaa hänelle, veisatkaa hänelle, puhukaa kaikista hänen ihmeistänsä.

Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne, iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät HERRAA.

Kysykää HERRAA ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa.

Muistakaa hänen ihmetöitensä, jotka hän on tehnyt, hänen ihmeitensä ja hänen suunsa tuomioita;

Te Aabrahamin, hänen palvelijainsa, siemen, Jaakobin lapset, te hänen valittunsa.

Hän, HERRA, on meidän Jumalamme; hänen tuomionsa käyvät yli kaiken maan.

Hän muistaa liittonsa iankaikkisesti, säätämänsä sanat hamaan tuhansiin polviin,

Liittonsa, jonka hän teki Aabrahamin kanssa, ja Isakille vannomansa valan.

Hän vahvisti sen käskyksi Jaakobille, Israelille iankaikkiseksi liitoksi.

Hän sanoi: Sinulle minä annan Kanaanin maan, se olkoon teidän perintöosanne.

Heitä oli vähäinen joukko, vain harvoja, ja he olivat muukalaisia siellä.

Ja he vaelsivat kansasta kansaan ja yhdestä valtakunnasta toiseen kansaan.

Hän ei sallinut kenenkään tehdä heille vääryyttä, ja hän rankaisi kuninkaita heidän tähtensä;

Sanoen: Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni.

⁴ Siunatkoon Herra Sanojensa lukemisen. Minulla on täällä jossakin kirjoitettuna muutamia raamatunpaikkoja, joihin minä aion viitata ehkä tässä matkan varrella.

⁵ Olen utelias tänä päivänä tietämään, kenestä tulee seuraava presidentti? Vaalit ovat tulossa, tiedättehän. Kuka tulee olemaan presidentti tällä seuraavalla kaudella? Mitä jos minä tietäisin sen? On vain yksi, joka tietää, ja se on Jumala. Ja mitä jos Jumala paljastaisi minulle, kenestä tulee seuraava presidentti, ja minä seisaisin täällä Phoenixissa ja ennustaisin

että siitä ja siitä miehestä tulee seuraava Yhdysvaltain presidentti? Ja he panisivat sen sanomalehtiin ja niin edelleen, ja minä osuisin siinä aivan naulankantaan. Se olisi täydellistä ja kaikki se, mitä olisin sanonut, se tapahtuisi. Mutta mitä hyötyä siitä olisi? Mitä hyötyä siitä olisi, silti, vaikka minä—vaikka minä voisin tehdä sellaisen asian? Sanomalehdet mainostaisivat sitä, ja se ehkä julkaistaisiin, jos joku henkilö voisi tehdä sellaisen ennustuksen, ja se osoittautuisi todeksi, kaikki sanomalehdet ja aikakauslehdet kertoisivat siitä eteenpäin.

⁶ Mutta te tiedätte, että Jumala ei tee asioita sillä tavalla, Jumala ei käytä voimaansa ja lahjojansa typeryyksiin. Kenestä tahansa sitten tuleekin presidentti, se on oleva presidentti. Ja tietää nyt se, kenestä tulee presidentti, se ei auttaisi meitä pennin vertaa. Siitä ei olisi meille mitään hyötyä tietää, kenestä tulee presidentti. Niinpä, sen vuoksi, Jumala ei tee noita asioita sillä tavalla.

⁷ Ja sitten, jos minä olisin ennustanut sellaisen asian, ja se tapahtuisi, ja kaikki sanomalehdet kirjoittaisivat siitä, ja aikakauslehdet, silloin se olisi *minun* kunniakseni. Ihmiset sanoisivat: “Katsokaa mikä suuri profeetta veli Branham on. Hän kertoi meille kauan ennenkuin se tapahtui kenestä tulee presidentti.” Ja se olisi minun kunniakseni. Mutta Jumala ei halua... Hän ei ole kiinnostunut tekemään asioita minun kunniakseni, tai kenenkään muun ihmisen kunniaksi. Hän on kiinnostunut tekemään asioita omaksi kunniakseen, jotakin, josta on hyötyä.

⁸ Kuten Paavali sanoi: “Jos me puhumme kielillä eikä meillä ole selittäjää, niin mitä hyötyä siitä olisi? Me vain kirkastamme itseämme,” ja se on, tai “ylennämme itseämme.” Se on jotenkin Jumalan toimintalinjan ulkopuolella. Jumala itse haluaa tulla ylennetyksi. Eikä meidän tule etsiä itsemmä ylentämistä, vaan Jumalan ylentämistä kaikella sillä, mitä me teemme.

⁹ Niinpä sen vuoksi minä uskon tänä aamuna, että jos minä tietäisin, kuka hän olisi, ja tarkalleen, milloin hänet valittaisiin, ja, oh, kuinka monta ääntä hänellä olisi enemmän tai vähemmän, tai mitä se sitten olisikin, sen kertomisesta ei olisi hitustakaan hyötyä. Minun olisi parasta vain pysyä hiljaa, jos tietäisin sen. Ei tulisi yrittää julkistaa sitä, koska ei olisi—koska minulla ei olisi mitään syytä tehdä sitä. Koska se tulisi tapahtumaan joka tapauksessa, eikä sillä ole meille niin paljon merkitystä, kenestä tulee presidentti.

¹⁰ Mutta, Jumala, kun Hän käyttää lahjojansa, Hän käyttää niitä omaksi kunniakseen, ja kansansa kunniaksi, seurakuntansa kunniaksi Kristuksen ruumiin rakentamiseksi, ja Jumalan valtakunnan kunniaksi. Sen vuoksi Hän antaa näitä asioita seurakuntaansa, siksi Hänellä on opettajia, profeettoja, evankelistoja, paimenia. He ovat seurakunnan

rakentamiseksi ja Jumalan kunniaksi. Profeetan ei tule mennä ja sekoittua maailman kanssa ja yrittää käyttää lahjaa niin kuin Bileam teki, ja tehdä tuhoa tai—tai rahaa sillä tai jotakin. Jos hän on profeetta, hänen oletetaan paljastavan Jumalan seurakunnalle ja pysyttelevän erillään maailman asioista. Se kaikki on Jumalan kunniaksi!

¹¹ Nyt meillä on... ja uskon, että se on hyvä asia meille saarnaajina, toimia vihkimyksemme mukaan, kun me näemme sellaisia asioita maailmassa, kuten me näemme tänä päivänä. Ja meillä on määräys Jumalalta, se on hengen erottamiseksi, henkien koettelemiseksi. Minä uskon että se on erittäin suuri opetus seurakunnalle tänä päivänä, koetella minkä tahansa henki, omata hengen erottaminen. Minä en usko, että meidän tulisi koskaan, millään muotoa, yrittää tuomita jokin henkilö sen kirkkokunnan mukaan, johon he kuuluvat, tai sen ryhmän mukaan, jonka kanssa he kokoontuvat yhteen, olkoopta he sitten metodisteja, baptisteja, presbyterejä, helluntailaisia, tai—tai mitä tahansa he ovatkin. Meidän ei koskaan tulisi tuomita ihmistä sen kirkkokunnan mukaan, johon hän kuuluu. Meidän pitäisi aina arvostella hänet sen hengen mukaan, joka hänellä on, näettehän, hengen mukaan. Olipa hän sitten myöhäissateen tai varhaisateen tai sisäisen, ulkoisen sateen tai ei minkään sateen, tai mitä tahansa se saattaa ollakin, meidän ei tulisi koskaan tuomita häntä sen mukaan, vaan hänen henkensä mukaan. Meidän tulee erottaa henki. Tarkatkaa mitä ihmisellä on mielessänsä, mitä hänellä on...mitä hän yrittää aikaansaada. Jos tuo mies, lahjan kautta, riippumatta siitä kuinka suuri tuo lahja on...

¹² Nyt minä haluan tehdä tämän ymmärrettäväksi seurakunnalle tänä aamuna, joka, eri kirkkokunnissa te olette silti elävän Jumalan seurakunta, yhdessä. Ja tämä on se asia, jonka haluan julkituoda teille, ymmärrättehän, että me emme todellisuudessa ole jakaantuneita. Me olemme kiviä, jotka on leikattu eri muotoihin, jokainen Jumalan kunniaksi.

¹³ Nyt, tässä päivässä, jossa me elämme, on niin paljon "lahjoja" koskevaa. Niin monet ihmiset arvostelevat ihmisiä lahjan mukaan, joka heillä on. No niin, minä uskon, että nämä asiat ovat lahjoja. Minä uskon, että se, mitä me näemme tapahtuvan, on lahja, ja ne ovat Jumalan antamia lahjoja. Mutta me, jos me emme käytä niitä oikealla tavalla niin kuin Jumala on tarkoittanut niitä käytettävän, silloin me voimme tehdä enemmän vahinkoa lahjojen kanssa, kuin mitä me voisimme tehdä, jos meillä ei olisi lahjoja. Eräänä iltana annoin lausunnon saarnatuolista, sanoen tämän, että minä mieluummin näkisin veljellisen rakkauden vallitsevan seurakunnan keskellä, vaikka meillä ei olisi yhtään parantumistapausta tai mitään muuta. Katsokaahan, meidän täytyy tietää, mitä varten nämä asiat ovat.

¹⁴ Nyt, jos joku mies tulee ja hänellä on suuri lahja, riippumatta siitä kuuluuko hän meidän kirkkokuntaamme tai toiseen kirkkokuntaan, älkää tuomitko häntä sen mukaan mistä kirkkokunnasta hän tulee, miten hän puukeutuu, vaan se, mitä teidän tulee nähdä, on se, mitä hän yrittää tehdä tuon lahjan kanssa. Mikä tarkoitus hänellä on. Jos hän yrittää käyttää vaikutusvaltaansa ja tehdä sillä itsellensä suuren nimen, minulla olisi tarpeeksi hengen eroittamista tietääkseni, että se on väärin. Huolimatta siitä, kuinka suuri opettaja hän on, kuinka voimallinen hän on, kuinka älyllinen hän on, tai kuinka hänen lahjansa toimii, jos hän ei yritä aikaansaada jotakin Kristuksen Ruumiin hyväksi, teidän oma hengellinen erottamisenne kertoo teille, että se on väärin. Riippumatta siitä, kuinka tarkkaa, kuinka täydellistä, millaista se on, se on väärin, jos sitä ei käytetä Jeesuksen Kristuksen Ruumista varten.

¹⁵ Saavuttaakseen jotakin, ehkä hänellä on jokin suuri lahja, että hän voisi vetää ihmisiä yhteen jollakin suurella järjellisellä tai hengellisellä voimalla, että hän voisi vetää ihmisiä kokoon, ja ehkä hän yrittää käyttää tuota lahjaa tehdäkseen itsensä kuuluisaksi, niin että hänellä olisi suuri nimi, niin että toiset veljet katsoisivat ylöspäin häneen jonakin suurena henkilönä. Silloin se on väärin. Tai ehkä hän yrittää rakentaa jotakin määrättyä asiaa täällä, minkä tähden hän haluaa kaikki muut pois näkyvistä, jotta hän ja hänen ryhmänsä olisivat näkyvissä. Se on yhä väärin, näettehän.

¹⁶ Mutta jos hänellä on Jumalan lahja, ja hän yrittää rakentaa Kristuksen Ruumista, silloin minä en välitä siitä, mihin hän kuuluu. Te ette erota miestä, te erotatte hengen, tuon elämän, joka on tuossa mieheissä. Ja sen Jumala käski meidän tehdä. Kertaakaan meitä ei ole käsketty erottaa jonkun miehen ryhmää. Mutta Jumala vaatii ja käskää erottamaan hengen, joka on tuossa mieheissä, mitä hän yrittää tehdä, mihin tuo henki hänen elämässään yrittää johtaa häntä. Ja sitten, jos me voimme nähdä, että hän yrittää johtaa ihmisiä (ei hajoittaakseen heitä, vaan tuodakseen heitä yhteen) ja tuodakseen Elävän Jumalan seurakunnan, ei kaikkia yhteen kirkkokuntaan, vaan ymmärrykseen, yhteenkuuluvaisuuteen, hengen yhteyteen. Silloin olkoopa hän varhaisadetta tai myöhäisadetta, tai mitä hän onkin, hänen henkensä ja hänen tarkoituksensa on oikea. Ja tuo henki, joka hänessä on, huolimatta siitä, mihin liikkeeseen hän kuuluu, tuo henki, joka on hänessä, yrittää osoittaa ihmisiä Golgatalle, pois hänestä itsestään tai pois kaikesta muusta, mutta hänen ainoa saavutuksensa, on osoittaa heille Golgataa. Hän ei välitä onko hän itse edes tunnettu vai ei. Hän ei välitä edes, siitä mitä hänen oma liikkeensä . . . mikä on hienoa, näettehän, se on hyvää, jos hän metodisti, tai presbyteeri, tai roomalaiskatolinen, tai mitä tahansa hän haluaakin olla kirkkokunnaltaan.

¹⁷ Mutta mitä hän yrittää tehdä, hänen sydämensä päämäärä, jonka hän yrittää saavuttaa? Silloin te voitte nähdä, mitä on tuon miehen elämässä, ovatko hänen vaikuttimensa hänen—hänen kirkkokuntansa puolesta, onko se hänelle itselleen, onko se maailmallisten asioiden tähden, onko se suurten nimien vuoksi, jotta hän voi sanoa: “Minä ennustin *sen*, juuri niin tapahtui.” No niin, te näette, että juuri siinä se on väärin, alusta alkaen. Mutta jos hän yrittää käyttää sitä, mitä Jumala on antanut hänelle, opettajana, profeettana, näkijänä . . .

¹⁸ Uuden Testamentin profeetta on saarnaaja. Me kaikki tiedämme *sen*. Kuka tahansa sananpalvelija, joka on saarnaaja, on profeetta, Uuden Testamentin profeetta, jos hän profetoi, saarnaa, eikä yritä ylentää itseään saadakseen itselleen suuren nimen, eikä yritä ylentää organisaatiotaan. Mikä, hänen tulisi olla organisaatiossa. Täällä minä olen ilman sitä, mutta kuitenkin minä saarnaan, että teidän pitäisi olla. Se on oikein. Jokaisella ihmisellä tulisi olla seurakuntakoti. Teillä tulisi olla jokin paikka, niin että te ette ajelehdi sinne tänne, vaan että teillä on jossakin paikka, jossa te käytte seurakunnassa, ja jota te kutsutte omaksi seurakunnaksenne, jokin paikka, jonne te maksatte kymmenyksenne, jokin paikka, jota te autatte kannattamaan tätä Asiaa. Tehkää valintanne, mutta älkää sitten koskaan kieltäytykö olemasta yhteydessä jonkun toisen kanssa sen vuoksi, että hän ei kuulu teidän ryhmäänne. Näettekö? Erottakaa hänen henkensä ja katsokaa, onko hänellä sama päämäärä sydämessään, silloin teillä on yhteys keskenänne. Te työskentelette yhden suuren Asian puolesta. Se on Kristuksen asia. Minä uskon, että se on ehdottomasti totta.

¹⁹ Nyt, jos me haluamme panna merkille Vanhan Testamentin profeettojen vaikuttimet ja tavoitteet, noilla miehillä oli vain yksi tavoite, ja se oli Jeesus Kristus. Heillä oli vain yksi asia, jonka ympärille koko heidän Vanhan Testamentin aiheensa oli rakennettu, tuleva Messias. He—he eivät menneet ja tehneet asioita rahan tai kuuluisuuden vuoksi. Heillä oli yksi asia, he olivat voideltuja Jumalan Hengellä, ja he ennustivat Messiaan tuleuksesta. Ja nuo miehet olivat niin Hengen voitelemia, kunnes he joskus toimivat niin kuin se Henki, joka heissä oli, ikäänkuin he olisivat puhuneet itsestensä. Tarkatkaa, kuinka Jumalan Henki sai nuo miehet toimimaan.

²⁰ Ottakaapa esimerkiksi, Mooses, tuo suuri profeetta, kuinka tuolla miehellä ei ollut lainkaan minkäänlaisia itsekkäitä tavoitteita. Hän olisi voinut olla Egyptin kuningas. Maailma olisi voinut olla hänen jalkojensa alla. Mutta koska hän oli sydämestensä profeetta, hän kieltäytyi tulemasta kutsutuksi Faaraon tyttären pojaksi, valiten mieluummin osakseen kärsiä Kristuksen vainoa ja koettelemuksia, katsoen Taivaan aarteet suuremmiksi aarteiksi kuin Egyptin aarteet. Hän hylkäsi ja

kielsi itseltään maailmallisen kuuluisuuden, ylellisyyden ja ne—ne asiat, joita elämä tarjoaa. Hänen täytyi katsoa niiden taakse. Katsokaa, hän—hän olisi voinut olla sitä.

²¹ Ottakaapa vain tämän päivän sananpalvelija, jos hänellä on Pyhän Hengen kaste, ja hän tietää, että jos hän saarnaa tuota Sanaa, se tulee pienentämään hänen mainettaan; se tulee saattamaan hänet johonkin pienen pieneen seurakuntaan jossakin tai ehkä ulos kadulle. Mutta hän tietää, että jokin hänen sydämessään palaa. Hän näkee Herran tulemuksen. Hän ei välitä siitä, onko hänellä suuri seurakunta vai pieni seurakunta. Hän ei välitä siitä, onko hänellä täksi päiväksi ruokaa vai ei. Hän ei välitä siitä, onko hänellä hyviä vaatteita vai ei. Hän välittää ainoastaan yhdestä asiasta, se on se Elämä, joka huutaa hänen sisimmässään. Hän koettaa aikaansaada jotakin Jumalan kunniaksi, ja tuo mies, tehdessään sen, tulee toimimaan sen Hengen Elämän mukaisesti, joka hänessä on. Pysyttekö te mukana? Hän on tuova sen julki.

²² Katsokaa Moosesta, kun hän tuli aikaan, jolloin hän koko elämässään osoitti, että koko hänen elämänsä oli Kristuksen Henki, sillä Kristus oli hänessä. Kristus oli Mooseksessa, mitan mukaan. Nyt, jos panemme merkille, hän syntyi vainon ajassa. Lapsia tapettiin, kun yritettiin tavoittaa häntä, aivan tarkalleen niin kuin he tekivät Jeesuksen kanssa. Ja me näemme, että kun hän tuli sille paikalle, että Israelin lapset oli olleet sillä tavalla tottelemattomia, että Jumala oli vihastunut heihin, ja Hän sanoi Moosekselle: “Astu syrjään ja Minä tulen hävittämään heidät koko joukon, ja Minä otan sinut ja nostan esiin toisen sukupolven.”

²³ Mooses heittäytyi Jumalan tuomion tielle, ja sanoi: “Ota minut ennen kuin otat heidät.” Toisin sanoen: “Ennen kuin voit saada heidät, sinun täytyy tulla minun tyköni.”

²⁴ Se on tarkalleen, mitä Jeesus Kristus teki. Kun Jumala olisi pyyhkäissyt nämä syntiset maan päältä, sinut ja minut, mutta Kristus Itse heittäytyi tielle. Jumala ei voinut tehdä sitä, Hän ei voinut kulkea Oman Poikansa ylitse.

²⁵ Ja kun Jumala oli nähnyt tuon Hengen Mooseksessa, riippumassa tuomiolla niin kuin risti siellä, “Sinä et voi koskettaa heitä, Sinun täytyy ottaa minut ensin,” katsokaa Jumalan Henkeä Mooseksessa? Kun hän olisi voinut olla Egyptin kuningas, kun hänellä olisi voinut olla kaikki maailman ylellisyys, olla suosittu, kun hän olisi voinut olla tuon aikaisen maailman suuri kuningas. Mutta hän otti mieluummin kärsiäkseen vainoa ja vaivaa, sillä hän katsoi Kristuksen pilkan suurenmaksi aarteeksi kuin sen, mitä Egyptissä oli. Katsokaahan, hän heittäytyi siihen tielle. Miksi? Se oli Jumala Mooseksessa, joka teki sen. Luonnollisesti ajatellen, järkevä mies ei koskaan tekisi sitä, vaan hän valitsisi

helpon tien. Niinpä sillä ei ollut väliä minkälainen fanaatikko Mooses näytti olevan, hän koetti. . . Katsokaahan, hän oli todellinen Jumalan profeetta, koska hän koetti aikaansaada jotakin Jumalan valtakunnan hyväksi.

²⁶ Nyt, tämän suuren profeetallisen lahjan kanssa hän olisi voinut olla viisas mies, olisi voinut nousta seisomaan siellä Egyptissä ja sanoa: “Odottakaahan nyt, minä tulen profetoimaan niin ja niin. Minä sanon niin ja niin,” ja niin olisi ollut hänen profetiansa. Mutta se on. . . ja, oi, hän olisi ollut maailman kuulu. Mutta se ei ollut hänen sydämessään. Se ei voinut olla hänen sydämessään.

²⁷ Niinpä, jos te näette jonkun henkilön suuren lahjan kanssa, yrittävän tehdä jotakin kirkastaakseen itseensä, teidän oma hengen erottamisenne kertoo teille, että se on väärin. Mutta Mooses koetti aikaansaada jotakin Jumalan kunniaksi. Riippumatta siitä, kuinka huonoa se oli; kuinka pahalta se näytti ja kuinka paljon siitä puhuttiin, tuo Henki Mooseksessa ohjasi hänet suoraan tehtävänsä. Tuo Henki hänessä!

²⁸ Katsokaa Joosefia, Joosef oli. . . kun hän syntyi, hän oli isänsä rakastama ja veljiensä vihaama, täydellinen esikuva Kristuksesta. Ja ainoa. . . hän oli heidän veriveljensä, samasta isästä. Mutta syy, miksi hänen veljensä vihasivat häntä syyttä, oli se, että Jumala oli tehnyt hänet profeetaksi, hengelliseksi, näkijäksi. Ja juuri siitä syystä he vihasivat häntä. Mutta Joosef ei voinut sille mitään, koska Jumala oli tehnyt hänet sillä tavalla.

²⁹ Ja katsokaa Jumalan Henkeä Joosefissa. Katsokaa, mitä hän teki. Hän jopa näytteli Kristuksen roolin. Hän oli veljiensä vihaama, isänsä rakastama, koska Henki vaikutti erilaisuuden. Hän oli hengellinen mies. Hän näki näkyjä, hän tulkitsi unia. Hän ei tehnyt sitä omaksi kunniaksaan. Hän teki sen, koska hänessä oli jotakin, Jumalan Henki. Hän ei olisi mennyt sinne itsestään, jotta hänet heitettäisiin tuohon kaivantoon, jotta hänen vanha isäraukkansa joutuisi suremaan kaikki nuo vuodet, hänet myytiin melkein kolmestakymmenestä hopea rahasta; hänet otettiin ylös kaivannosta, ja hänestä tuli oikean käden mies Faaraolle, maan silloiselle kuninkaalle. Ja siellä hänen vankilassaan oli hovimestari ja leipuri, ja toinen joutui kadotetuksi ja toinen pelastui hänen vankilassa antamansa ennustuksen mukaisesti.

³⁰ Ja panitteko merkille Jeesuksesta, kun Hän tuli, Hän oli Isän rakastama. Ja isä antoi Joosefille monivärisen vaipan (sateenkaaren, liiton). Ja Isä, Jumala, antoi Pojallensa, Jeesukselle, liiton, ja sitten juutalainen veli vihasi Häntä syyttä. Hänellä ei ollut mitään syytä vihata Häntä, Hän oli hengellinen, ja Hän oli Jumalan Sana julkituotuna. Hän tuli tekemään Isän tahdon, Hän tuli täyttämään Kirjoitukset. Hän

tuli tuomaan heille rauhan, mutta he ymmärsivät Hänet väärin, ja vihasivat Häntä syyttä. He eivät pysähtyneet nähdäkseen, mitä Hän koetti saada aikaan. He vain tuomitsivat Hänet, koska Hän ei ollut samaa mieltä heidän kanssaan. Hän teki. . . “Hän tekee itsestensä *sen ja sen*. Hän tekee itsensä Jumalaksi.” Hän oli Jumala! Jumala oli Hänessä. Raamattu sanoo, että Jumala oli Kristuksessa, ilmaisten Itsensä maailmalle. Hän oli Kirkkauden Jumala ilmaisten Jumalan kirkkauden.

³¹ Katsokaa Moosesta, hän ei voinut olla heittäytymättä siihen. Hän ei tehnyt sitä tekopyhästi. Hän teki sen, koska Jumala oli hänessä. Myöskään Joosef ei voinut olla muuta kuin, mitä hän oli, koska se oli Jumala hänessä toimien tai tuoden itsensä julki tuon miehen kautta. Hän ei koskaan tehnyt sitä omaksi kunniakseen.

³² Jokainen mies, joka. . . Jos noilla papeilla olisi vain ollut hengen erottaminen, niin kuin minä puhun teille tänä aamuna. Riippumatta siitä, kuinka paljon maailma puhui Hänestä, he olisivat silti tunteneet, jos olisivat katsoneet Sanaan, jos he olisivat nähneet Hänen päämääränsä. Hän oli aina tekemässä sitä Isän kirkastamiseksi. Hän sanoi. . . He sanoivat “Oi, tämä mies on suuri parantaja, Hän tekee näitä asioita tuolla tavalla.”

³³ Hän sanoi: “Minä en voi tehdä mitään, ennen kuin Isä näyttää Minulle. Minä en ole se, joka tekee teot. Isä, joka asuu Minussa, Hän tekee työtä.” Hän ei koskaan ottanut kunniaa itselleen.

³⁴ Eikä kukaan Jumalan palvelijakaan ottaisi itsellensä kunniaa. Eikä kukaan Jumalan palvelija ottaisi Jumalan lahjaa ja yrittäisi kirkastaa itseänsä, tai jotakin muuta, vaan hänen todellinen saavutuksensa on tehdä jotakin Jumalan kunniaksi. Tästä syystä te näette tuon saman asian tänä päivänä. Meillä täytyy olla hengen erottaminen, nähdäksemme ihmisestä, mitä he yrittävät tehdä. Yrittävätkö he kirkastaa Jumalaa? Yrittävätkö he kirkastaa itseänsä?

³⁵ Nyt se Jumalan Henki, joka työskentelee ihmisessä, saa ihmisen toimimaan niin kuin Jumala. Ei ihme, että Jeesus sanoi: “Eikö ole kirjoitettu, ‘Te olette jumalia’? Ja jos he kutsuivat ‘jumaliksi’ niitä, joille Jumalan Henki tuli, kuinka te silloin voitte tuomita Minut, kun Minä olen Jumalan Poika?” Jos te voitte nähdä Jumalan Hengen Mooseksessa, joka, hän oli Jumala. Mooses oli jumala. Joosef oli jumala. Profeetat olivat jumalia. Raamattu sanoi, että he olivat. He olivat jumalia, koska se. . . he olivat täydellisesti antautuneet Jumalan Hengelle, niin että he toimivat Jumalan kunniaksi.

³⁶ Ja kun joku mies on niin voideltu Hengellä. . . Antakaa tämän nyt upota syvälle viidennen kylkiluun alle vasemmalla

puolella. Kun joku mies on voideltu Jumalan Hengellä, hänen tapansa, hänen toimintansa, ja kaikki, se on Jumala toimimassa hänessä. Joskus hänet tuomitaan väärin.

³⁷ Katsokaa Daavidia 23:ssa Psalmissa, hän huusi: “Jumalani, Jumalani, miksi sinä olet hyljännyt minut?” niin kuin hän olisi, ikäänkuin Daavid olisi tuo mies. “Kaikki, jotka minut näkevät, levittelevät suutansa minulle.”

³⁸ Hän oli niin Jumalan voitelema, hän oli niin täydellisesti antautunut Jumalalle, ja voitelu oli sellaisella tavalla hänen yllään, ja kun hän huusi Jumalan Hengessä, jos joku olisi ollut seisomassa siinä, hän olisi sanonut: “Hei, katsokaa, hän ajattelee, että joku levittelee suutaan hänelle. Miksi on Jumala hyljännyt hänet?”

³⁹ Mutta se ei ollut Daavid, se oli Henki huutamassa Daavidin kautta. “Jumalani, Jumalani, miksi sinä olet hyljännyt minut? Kaikki luuni tuijottavat minua. He ovat lävistäneet käteni ja jalkani.”

⁴⁰ No, joku sanoi: “Kuunnelkaa tuota tekopyhää tuolla. Kenen kädet on lävistetty? Kenen jalat on lävistetty?” Siinä ovat nuo järkipäriset ihmiset.

⁴¹ Mutta se, jolla oli hengen erottaminen, tiesi, että se oli Jumalan Henki hänessä, joka huusi. Kun mies on voideltu Jumalan Hengellä, Jumala toimii hänessä, eikä Jumalan toiminnan tarkoituksena koskaan ole hajottaa meitä, Jumalan toiminnan tehtävänä on vetää meitä yhteen, sillä me olemme yhtä Kristuksessa Jeesuksessa, ja Jumalan tarkoitus on tuoda meidät yhteen. “Rakastakaa toinen toisianne.”

⁴² No niin, nuo suuret profeetat, me näemme Hengen liikkuvan heissä, Jeesus kutsui heitä “jumaliksi”. Hän sanoi, että he olivat jumalia. Nyt kun Henki tuli heihin mitan mukaan, mutta kun se tuli tähän Yhteen, Jeesukseen, joka oli Jumalan Poika, se tuli Häneen ilman määrää, Jumaluuden täyteys asui Hänessä ruumiillisesti, sillä Hän oli täydellinen esimerkki. Hän oli kirkkauden Jumala, ilmaisten Jumalan kirkkauden ihmiselle, Jumala Hänessä kulkiensa ympäröidessä. Tarkatkaa Hänen elämänsä, koko Vanha Testamentti, Hän oli koko Vanhan Testamentin aihe. Kaikki nuo vanhat profeetat siellä Vanhassa Testamentissa huusivat, eivät itsessään, he huusivat Jumalan Hengen vallassa, joka sai heidät toimimaan niin kuin Jumala aina siinä määrin, että heitä kutsuttiin jumaliksi, ja sitten tuon Hengen täyteys tuli ilmaistuksi Jeesuksessa Kristuksessa.

⁴³ Katsokaa Daavidia, kun hänet oli syösty valtaistuimelta Israelin kuninkaana, oman kansansa hylkäämänä, menossa ylös Öljymäelle, Jerusalemissa pohjoiseen, ja hän katsoi taakseen kaupunkia ja itki, koska hänet oli hylätty. Mitä se oli? Se oli Kristuksen Henki.

⁴⁴ Viisisataa vuotta myöhemmin, Daavidin Poika, Jeesus, istui tuolla samalla vuorella, katsellen tuota kaupunkia, hyljättyä kuninkaana ja hän huusi, "Jerusalem, Jerusalem, kuinka usein Minä olenkaan halunnut koota teidät, (teidän erilaiset kirkkokuntanne ja kaiken), niin kuin kana kokoaa poikasensa, mutta te ette tahtoneet. Kuinka usein Minä olenkaan halunnut tehdä sen!"

⁴⁵ Nyt tuo sama Henki, joka oli Daavidissa, joka ilmaistiin täyteydessään Kristuksessa, on tänä päivänä seurakunnassa huutaen ihmisille: "Kuinka usein Minä olisinkaan halunnut koota teidät!" Ja kun te näette erossa oloa ja—ja erimielisyyttä ja—ja särkyneitä veljesyhteyksiä, ja kristittyjen elämä, toinen toistaan vastaan, silloin se saa Jumalan Hengen teidän sydämessänne huutamaan. Te koettatte aikaansaada jotakin, todellinen Jumalan profeetta, todellinen opettaja koettaa tuoda seurakunnan hengen yhteyteen, hengen yhteyteen, jotta he voisivat tunnistaa Jumalan; koettaen saavuttaa sen huolimatta siitä mihin kirkkokuntaan he kuuluvat tai mitä se onkin. Meillä on hengen erottaminen voidaksemme erottaa sen hengen, joka on tuossa ihmisessä, nähdäksemme onko se Jumalan Henki vai ei.

⁴⁶ No niin, me näemme, kun Hän oli täällä maan päällä, kuinka Hän kulki ympäriinsä tehden hyvää. Minä huomasin toisen asian, joka tuli mieleeni. Panitteko merkille mitä tapahtui, kun Daavid oli hylätty kuninkaana? Hän meni ulos kaupungista, ja eräs pieni benjamilainen, benjaminilainen, jonka olisi pitänyt olla hänen veljensä, jonka olisi pitänyt olla pahoillaan sen vuoksi, että hänet oli hyljätty, mutta joka... Hän oli raajarikkoinen mies. Ja hän laahusti siinä vieressä tuossa raajarikkoisessa tilassaan, heitellen törkyä Daavidin päälle, ja kutsuen häntä kaikenlaisilla pahoilla nimillä ja kiroten häntä Herran nimessä, kiroten kuningas Daavidia Herran nimessä, tämä pikkuinen rampa benjaminilainen.

⁴⁷ Tarkatkaa Jumalan Hengen ja Saatanan hengen toimintaa. No niin, jos panitte merkille, hän oli raajarikkoinen. Se kuvaa niiden ihmisten hengellistä raajarikkaisuutta tänä päivänä, jotka tekevät pilaa todellisesta Jumalan Hengestä Kristuksessa ilmaisemassa Itseään. Se oli Kristuksen Henki Daavidissa hänen ollessaan hyljättyä kuninkaana. Ja, tänään, kun ihmiset tekevät pilaa niistä ihmisistä, jotka ovat vastaanottaneet Pyhän Hengen ja koettavat aikaansaada jotakin, vetääkseen metodistit ja helluntailaiset, ja baptistit ja helluntailaiset, ja presbyteerit ja kaikki, yhteen yksimielisinä, Kristuksen Ruumiina, ja kun he näkevät Hengen toimivan, he sanovat: "Katsokaa nyt, hän on helluntailainen. Tiehesi siitä! Minä tiedän yhden, joka lähti toisen miehen vaimon kanssa. Minä tiedän tämän juopuneen. Minä tiedän tämän tehneen *tätä*. Ja tämän tehneen *tuota*." Kaikkea sellaista, he ovat tarpeeksi

suuria kätkemään omat asiansa, he voivat kätkeä sen. Mutta Daavid oli annettu alttiiksi. Miksi? Hänen sisällään oli Kristuksen Henki.

⁴⁸ Tuo vartiomies sanoi: “Lyönkö minä pään pois tuolta koiralta, joka kiroaa minun kuningastani?”

⁴⁹ Tarkatkaa tuota Kristuksen Henkeä Daavidissa: “Jätä hänet rauhaan, sillä Herra on käskenyt hänen kirotta minua.” Ymmärrättekö te sitä? “Jätä hänet rauhaan, Herra on käskenyt hänen kirotta minua.”

⁵⁰ Sen sijaan, tänä päivänä, me haluamme kohottaa nyrkkimme ja tapella häntä vastaan, näettekö, lyödä häneltä pään pois: “Kyllä, heittäkää hänet ulos, hän ei kuulu meihin.”

⁵¹ “Jätä hänet rauhaan, Herra on käskenyt hänen kirotta minua.” Tuo pieni rampa juoksemassa siinä rinnalla, heittäen törkyä Daavidin päälle.

⁵² Sitä he tekevät tänään Kristuksen Hengelle. “He ovat joukko pyhiä kieriskelijöitä. He ovat—he ovat joukko *tätä*. Heistä ei ole mihinkään. Jumalallisessa parantamisessa ei ole mitään perää. Ei ole mitään enkeleitä. Ei ole mitään profeettoja.” Kaikki nuo asiat: “Ihmeiden ajat ovat ohitse,” he heittävät törkyä. Mutta antakaa heidän olla! Mutta kun Daavid palasi voimassa, halleluja, kun hän tuli takaisin koko Israelin kuninkaana... Älkää murehtiko, tämä Jeesus, jonka Henki meillä on tänään, joka näytteli osansa, tulee palaamaan jälleen fyysisessä ruumiissa, toisen kerran, kirkkaudessa, voimassa ja majesteettisuudessa.

⁵³ Tuo pieni törryn heittäjä lankesi kasvoilleen ja kerjäsi armoa. “Jättäkää hänet rauhaan,” Kristuksen Henki meissä. Älkää erottako häntä. Muistakaamme, että kaikkien näiden asioiden täytyy tapahtua. Meillä on yksi asia tehtävänä, liikkua eteenpäin. Jumala lupasi, että Hän laittaisi kaiken yhdessä työskentelemään niiden hyväksi, jotka rakastavat Häntä. Säilyttäkäämme hengen erottaminen, pitäkäämme päämäärämme oikeana. Me olemme täällä palvellaksemme Jumalaa, jokainen keskinäisessä yhteydessä, mennessä eteenpäin ja palvellen Jumalaa. Jos tällä miehellä on vääränlainen päämäärä, mitä silloin tulee tapahtumaan? Näettekö?

⁵⁴ No niin, me näemme, että Jumalan Henki oli Hänessä. Kaikki vanhat profeetat puhuivat Hänestä. Kaikki henget, määrääosassaan, yksikään pieni määrääosa, ei kirkastanut itseään (todellisia profeettoja), kaikki todelliset profeetat julkitoivat Hänet, puhuen Hänestä. Ja kaikki, mitä he sanoivat, täyttyi Hänessä. Osoittaen, että se oli Jumalan Henki heissä, koska se täyttyi. Mitä se oli? Jumala puhumassa Itsestään. Näettekö? Jumala julkitoi Itsensä näiden profeettojen kautta.

⁵⁵ Ei ottaen kunniaa itselleen: “Kenestä tulee seuraava presidentti? Ja kuka tulee olemaan *tätä*? Ja teitä lyödään

päähän: “Sano meille, kuka sinua löi, niin me uskomme sinua.” Sitä se ei ole. Se on jotakin julkituomaan Jumalan. Se ei ole jotakin, joka tekisi veli Weathersistä täällä, tai veli Shoresista, tai veli Siitä-ja-siitä täällä, suuren miehen, ja tekisi hänestä suuremman kuin muut miehet hänen ryhmässään, tekisi hänestä suurimman miehen Phoenixissä. Se ei ole tekemään William Branhamista jotakin suurta. Mutta mitä sen tulee tehdä? Sen ei tule tehdä Oral Robertsista jotakin suurta, Billy Grahamista jotakin suurta. Vaan kyse on sydämistä, me koetamme saada aikaan jotakin Jumalan valtakuntaa varten. Kyse on Jumalan julkituomisesta. Kaikki lahjat ja muut asiat eivät tee toista suuremmaksi kuin toista, se vain saa meidät kaikki työskentelemään yhdessä ruumiin täydellistämiseksi, tuomaan meidät yhteen yhtenä kansana, Jumalan kansana. Mutta kun te näette heidän tekevän jotakin vastoin sitä, älkää kirotko heitä; jättäkää heidät vain rauhaan, jonkun täytyy tehdä se. Mutta odottakaa, kunnes Jeesus tulee voimassa.

⁵⁶ No niin, me näemme kaikkien noiden profeettojen puhuneen. Jokainen heistä kirkasti Jumalaa ja tulevaa Messiasta. Ja kun he tulivat Henkeen, he toimivat ja puhuivat ja elivät sellaisen elämän, kuin Messias eli. Jos se vaikutti sen tuolla puolen ristin, puhuen edeltäkäsikin Hänen tulemuksestaan, kuinka paljon enemmän se on tekevä Hänen tulonsa jälkeen, se on paneva Messiaan Hengen seurakunnassa toimintaan, tekemään, työskentelemään ja elämään niin kuin Messias? Se on Jumalan Henki.

⁵⁷ Erottakaa tuo henki, katsokaa, onko se Jumalasta vai ei. Katsokaa, toimikoo se niin kuin Hän. Katsokaa, jos teidän tunteenne. . . Jos joku synnyttää jotakin teitä vastaan ja heittää törkyä teidän elämäänne päälle, ja te tiedätte olevanne niin viattomia kuin vain voitte olla, ja tiedätte, että te olette saaneet Jumalan Hengen, älkää yrittäkö erkaantua. Älkää yrittäkö toimia ilkeästi heitä kohtaan. Älkää kirotko heitä. Vaeltakaa vain eteenpäin, tietäen, että Jumala teki sen koetellakseen teitä nähdääkseen, kuinka te suoriudutte siitä. Hänen täytyy tulla siihen joka tapauksessa.

⁵⁸ Kuten eräänä päivänä sanoin, uskoakseni se oli veli Fullerin seurakunnassa, tuosta pyöräilijästä Kanadassa. No, he kaikki luulivat selviävänsä tästä pojasta, kertakaikkisesta pikku nynnystä. Ja hän oli ainoa, joka ei osannut ajaa pitämättä kiinni ohjaustangosta.

⁵⁹ Minä olen iloinen siitä, että minä olen mielelläni yksi ohjaustangosta kiinnipitävistä kunnon ajajista, ottakaa kiinni molemmilta puolilta Ristiä ja sanokaa: “Mitään en käsissäni tuo. Suo minun pitää kiinni Rististä, Herra, minulla ei ole mitään älykkyyttä. Minulla ei ole mitään. Salli minun vain pitää kiinni tästä, katsoa kauas toiselle puolelle.”

⁶⁰ Ja heillä oli kaksitoista tuumaa leveää lankkua ajettavanaan kaupunkikorttelin pituudelta saadakseen sadan dollarin Schwinn polkupyörän. Kaikki nuo pojat, jotka osasivat ajaa ilman käsiä, mennä keskustaan ja noutaa äitiensä ruokaostokset ja tulla takaisin koskettamattakaan ohjaustankoa, jokainen heistä alkoi katsoa. He eivät olleet tottuneet pitämään kiinni ohjaustangosta, ja he putosivat pois. Mutta tämä pieni kunnon poika tuli siihen ja piti kiinni ohjaustangosta ja ajoi sen päähän asti. Ja he kysyivät häneltä: “Kuinka sinä teit sen?”

⁶¹ Hän sanoi, “Tässä te kaikki teette virheenne, kaverit. Te kaikki olette parempia pyöräilijöitä, kuin minä olen, mutta te katsoitte *tänne*,” ja hän sanoi: “se teki teidät hermostuneiksi, kun te näitte, mitä...Te yrititte pysyä tasapainossa, ja tipahditte pois.” Hän sanoi: “Minä en ensinnäkään katsonut *tänne*, minä katsoin päämäärään ja pysyin vakaana.”

⁶² Niin meidän tulee tehdä. Älkää nyt katsoko näihin pieniin asioihin: “Tekikö joku *sitä* tai tekikö joku *tätä*?” Pitäkää silmänne tähdättyinä päämäärään ja pysykää vakaina. Kristus on tulossa. Katsokaa päämäärään, pysykää vain vakaina. Älkää kiinnittäkö huomiota siihen, mitä on nyt menossa. Katsokaa, mitä tulee tapahtumaan siellä lopunajassa, kun meidän on seistävä ja—ja tehtävä tili elämästämme.

⁶³ Daavid ei katsonut tuota pientä benjaminilaista, joka heitteli törkyä hänen päällensä, hän oli raajarikkoinen joka tapauksessa. Hän ei koskaan huomioinut häntä. Hän ei edes sallinut tuon vartijan katkaista hänen päätään, hän sanoi: “Jätä hänet rauhaan, Jumala käski hänen tehdä sen. Jumala käski hänen kirotta minua, jätä hänet rauhaan.” Sillä Daavid tiesi, että jonakin päivänä hän tulisi palaamaan voimassa. Tuolla benjaminilaisella tulisi olemaan aikansa.

⁶⁴ Kyllä, siinä se on. Seurakunta tulee nousemaan voitonriemuisena. Minut on vain lähetetty rukoilemaan Hänen sairaiden lastensa puolesta, kuitenkin. Se on kaikki, mitä voin tehdä. Missä tahansa he ovatkin, ja missä seurakunnassa he ovat, se on minulle aivan yhdentekevää. Minä koetan rukoilla Hänen sairaiden lastensa puolesta, koetan julkituoda tuon lahjan Hänen kunniaakseen. Siitä syystä minä en ole koskaan kuulunut mihinkään.

⁶⁵ Muistakaa nyt, kyllä se sopii. Katsokaahan, minä en—minä en nyt sano sellaista. Minä haluan teidän selvästi ymmärtävän, että minä uskon, että Jumalalla on kristittyjä jokaisessa seurakunnassa, Hänen lapsiansa. Hän ei koskaan ole tehnyt sitä asiaa minulle kyseenalaiseksi. Mutta minut vain lähetettiin rukoilemaan lasten puolesta ja tekemään näitä asioita ja julkituomaan Hänet.

⁶⁶ Katsokaahan nyt, Jeesus ja nämä profeetat, kaiken, mitä he puhuivat, täytyi olla totta, sillä se oli Jumalan voima heissä, Jumala itse puhui heidän kauttaan omasta tulemuksestaan omaksi kunniaakseen.

⁶⁷ “Kuka on presidentti? Kuka on tuleva, on tuleva? Tulemmeko saamaan tarpeeksi sadetta tänä vuonna?” Se ei merkitse mitään? Jotakin Jumalan kunniaaksi, jotakin asettamaan seurakunnan järjestykseen, jotakin Jumalan voiman puolesta; ei tekemään teille itsellenne nimeä, vaan julkituomaan Jumalan kirkkauden.

⁶⁸ Nyt me huomaamme, että kaikki nuo profeetat ja kaikki, mitä he puhuivat Hänestä, kaikki toteutui, koska Hän oli koko Vanhan Testamentin aiheena. Jeesus, Messias, tuleva Messias, oli se, mitä jokainen profeetta odotti Adamista Malakiaan. Jokainen profeetta puhui Herran tulemuksesta. Jokainen antoi oman osuutensa siihen, koska hän oli Jumalan voitelema. Se oli kaikki, mistä hän voi puhua.

⁶⁹ No niin, toivoisin, että meillä olisi enemmän aikaa siihen. Mutta tarkatkaa, kaikki se, mitä he sanoivat, tapahtui. Katsokaapa tänne, ottakaamme vain jotakin niistä asiasta, jotka profeetat sanoivat.

⁷⁰ “Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää lapsen.” Tapahtuiko se? Varmasti. “Hänen nimensä on oleva Immanuel, Rauhan Ruhtinas, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä.” Se on mitä Hän oli, tarkalleen, “Iankaikkinen Isä.” Yhtäkään miestä ei tule kutsua “Isäksi” tämän maan päällä, sillä Jumala on teidän Isänne.

⁷¹ Hyvä on, katsokaamme sitä nyt taas. “Hänet on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, Häntä runneltiin meidän pahojen tekojemme vuoksi; rangaistus oli Hänen päällensä, jotta meillä olisi rauha, ja Hänen haavojensa kautta meidät parannettiin.” Pilatuksen tuomiohallissa, kun nuo miehet puhkoivat hänen selkensä tuolla kattiruoskalla, he eivät käsittäneet, että Kirjoitukset sanoivat sen tulevan tapahtumaan niin. Heillä ei ollut hengen erottamista, noilla papeilla, jotka sanoivat “Viekää Hänet pois, viekää Hänet pois.”

⁷² Ja ristillä, kun he levittelivät suutansa, ja muuta sellaista, kun he kuuluivat Hänen huutavan “Jumalani, miksi minut hylkäsit?” Heillä ei ollut erottamista. Katsokaa, he eivät osanneet erottaa tuota Henkeä. Siitä Daavid puhui Psalmissa 22, he levittelivät suutaan tietämättä, että he olivat tekemässä sitä. Aivan samoin kuin tuo benjamilainen teki Daavidille. Katsokaahan, hän ajatteli Daavidin olevan täysin väärässä, koska hän ei ollut samaa mieltä hänen kanssaan hänen periaatteistaan hallita omaa kuningaskuntaansa. Hän ei ymmärtänyt, että se oli Jumalan Henki Daavidissa, joka teki sen.

⁷³ Siinä meidän täytyy erottaa tänä päivänä ihmisen henki. Mitä hän yrittää tehdä? Mihin hän pyrkii? Ei mihin ryhmään hän kuuluu, tai *tuu*, ja *sitü* sun *tätä*, tai onko hän valkoinen mies, musta mies, keltainen mies, tai mitä tahansa hän on. Katsokaamme, mitä hän koettaa saada aikaan, ja otetaan se, katsokaahan, mitä hän koettaa tehdä Jumalan Valtakunnan hyväksi. Hänellä on outoja ajatuksia meidän mielestämme, ei siinä mitään, jos hän koettaa saada aikaan jotakin Jumalan Valtakunnan hyväksi. Erottakaa se hänessä. Jos hän on väärässä ja aito sydämeltään, Jumala on tuova hänet totuuteen jonkin ajan kuluttua. Jättäkää hänet rauhaan, jättäkää hänet rauhaan, katsokaa, mitä hän koettaa tehdä.

⁷⁴ Nyt me näemme tässä, sitten me havaitsemme Hänen—Hänen kuolemastaan, kun Hän kuoli ristillä ja huusi kaikki nuo asiat, jotka profeetat olivat puhuneet Hänestä: “He lävistivät Minun käteni ja Minun jalkani.” Siellä se täyttyi. Profeetat olivat oikeassa. He ajattelivat itse olevansa siinä tai huusivat aivan kuin kyse olisi ollut heistä itsestään, mutta se tuli julki ristillä.

⁷⁵ “Hänet—Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon.” Niin tapahtui Hänelle. Hän oli pahantekijöiden kanssa. “Kuollessaan Hänet haudattiin rikkaiden kanssa.” Hän teki sen, Hänet haudattiin erään rikkaan miehen hautaan. “Minä en jätä Hänen sieluun. . . Hän ei jätä minun sieluani,” Daavid sanoi, Jumalan Henki Daavidissa puhui. “Hän ei jätä minun sieluani tuonelaan, eikä salli Pyhänsä nähdä katoavaisuutta,” aivan kuin Daavid olisi ollut tuo Pyhä. Se ei ollut Daavid, vaan Jumalan Henki Daavidissa huusi. Katsokaahan, Jumalan Henki puhumassa tuossa miehessä.

Jotkut heistä sanoivat: “Kuulkaapa tuota vanhaa tekopyhää tuolla.”

⁷⁶ Sitä hän ei ollut, se oli Jumalan Henki hänessä huutaen. Näettekö, Jumalan Henki julkituo itsensä: “Ei jätä Hänen sieluansa helvettiin, eikä Hän salli Pyhänsä nähdä katoavaisuutta.”

⁷⁷ Nyt veljet, lopettaessani, voisinko sanoa tämän, kun aikamme on loppumassa. Mutta, katsokaa, sallikaa minun sanoa tämä lopuksi, näiden Kirjoitusten ääressä. Katsotaanpa. Jos tämä mies, Hän, joka oli koko Vanhan Testamentin aihe, kaikki pyhät profeetat, jotka olivat voideltuja Jumalan Hengellä jos kaikki se ja kaikki, mitä he sanoivat, täyttyi kirjaimellisen tarkasti Hänessä; niin varmasti tämän suuren Henkilön, jota kutsutaan Jumalan Pojaksi, tulisi tietää, kuinka rakentaa Uuden Testamentin seurakunta. Ettekö tekin usko sitä? Hänellä tulisi olla käsitys siitä tietääksensä, kuinka rakentaa Uuden Testamentin Seurakunta.

⁷⁸ Ensimmäinen asia, johon haluan kiinnittää teidän huomionne, täällä Matteuksen 16:sta luvussa, kun Hän—Hän puhuu silloin, kun Hän tuli alas ja puhui opetuslapsille. Hän sanoi: “Kenen ihmiset sanovat Minun Ihmisen Pojan olevan?”

⁷⁹ Ja he sanoivat: “Jotkut sanovat Sinun olevan ‘Eliaan,’ ja jotkut sanovat Sinun olevan ‘Sen-ja-sen,’ ja jotkut sanovat Sinun olevan ‘Sen-ja-sen,’ ja niin edespäin, eri henkilöitä.”

Hän sanoi: “Mutta kenen *te* sanotte Minun olevan?”

⁸⁰ Ja Pietari sanoi: “Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.”

⁸¹ Hän sanoi: “Autuas olet sinä Simon, Joonaan poika, sillä liha ja veri ei ole tätä sinulle paljastanut, vaan Minun Isäni, joka on Taivaassa, on paljastanut tämän sinulle. Ja—ja Minä sanon sinulle, että sinä olet Simon, tai Pietari, ja tälle kalliolle Minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit voi sitä voittaa.” No niin, siinä me puhumme seurakunnasta. Olkaa nyt tarkkaavaisia ja, jos olen väärässä, Jumala antakoon minulle anteeksi ja antakaa te minulle anteeksi.

⁸² No niin, Katolinen kirkko sanoo, että “Se oli kivi siellä, *Pietari*, ja Hän rakensi seurakuntansa Pietarin päälle.” No niin, me tiedämme, että se on väärin. Me protestantit olemme eri mieltä siitä.

⁸³ Mutta me protestantit sanomme: “Hän *Itse* oli se, jolle Hän rakensi seurakuntansa, Itsensä päälle.” Mutta, jos panette merkille, minä haluan olla eri mieltä sen suhteen, kaikessa ystävyydessä. Niin ei ollut.

⁸⁴ Se oli hengelliselle *ilmestykselle* Hänestä itsestään. Näettekö? “Liha ja veri...” Sinä et koskaan oppinut tätä jossakin seminaarissa, niin hyviä kuin ne ovatkin. Sinä et koskaan oppinut tätä jonkun kirkkokunnan uskontunnustuksen kautta, niin hyvä kuin se onkin. Se on hienoa, mutta liha ja veri ei ole tätä sinulle paljastanut. Se ei ole jokin järkipäinen käsitys siitä, kuinka sinun tulee valmistaa puheesi, kuinka sinun täytyy kumartua, kuinka tai mikä suuri asia sinun täytyy tehdä täällä maan päällä. Sitä se ei ole. Se ei ole jonkin suuren rakentamista tai jonkin suuren asian tekemistä. Mitä se on, on ilmestys Jumalan Sanasta. Hän oli Sana. “Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tuli ilmaistuksi ja asui meidän keskellämme.” Hän oli...se oli ilmestys Jumalan Sanasta.

⁸⁵ Tuo Henki Pietarissa paljastaen hengellisen ilmestyksen kautta, että Hän oli Jumalan Poika julkituotuna. Kirkkauden Jumala julkituoden Jumalan kirkkauden. “Tälle kalliolle (hengelliselle ilmestykselle Sanasta) Minä rakennan seurakuntani.” Miksi? Jos nuo profeetat olivat Jumalalle alamaisia, puhuen Pyhän Hengen kautta, että tämä oli

Jumalan Poika, tuo sama Pyhä Henki tällä puolella paljastaa jälleen tuon saman asian. Näettekö te sen?

⁸⁶ “Liha ja veri,” te ette voi oppia sitä jossakin seminaarissa. Te opiskelette. . .saatte teol. tri:n ja fil. tri:n ja lak. tri:n, tai. . . Se kaikki on hyvää, toivoisin itselläni olevan sellaisen. Se on totta, mutta se ei kuitenkaan ole Se. Teillä ei ole pakko olla sitä, vaikka onkin hyvä omistaa se. Te voitte olla Tätä, plus; mutta jos teidän täytyy pyyhkiä tuo plussa pois, niin ottakaa Tämä. *Tämä* on Se. Jos tämä ei ole Se, niin sallikaa minun kuitenkin pitää Tämä. Minä haluan Tämän! Tämän!

⁸⁷ “Liha ja veri ei ole paljastanut tätä sinulle.” Sinä et koskaan oppinut sitä koulutukselliselta linjalta. Sinä et koskaan oppinut sitä kirkkokunnallisen linjan kautta. Ne ovat hienoja, koulutus, kirkkokunta on hienoa. Se on osa siitä. Mutta ihmiset panevat liian paljon painoa sille, ja he jättävät pois hengellisen erottamisen. Ymmärrätekö?

⁸⁸ “Liha ja veri ei ole paljastanut tätä sinulle, vaan Minun Isäni, joka on Taivaassa, on paljastanut tämän sinulle. Ja tälle kalliolle Minä rakennan Seurakuntani, eivätkä helvetin portit voi voittaa Sitä.” “Eivät koskaan voi sitä voittaa,” osoittaa, että ne tulisivat olemaan Sitä vastaan.

⁸⁹ Nyt tarkatkaa ja nähkää, mitä vastaan helvetin portit ovat. Ne eivät ole kirkkokuntia vastaan. Hallitus tunnustaa ne. Sitä se ei ole. Maailma tunnustaa meidän kirkkokuntamme, ne kaikki. Meillä on oikeus, kaikilla meistä, Amerikan kansalaisina, meillä on oikeus kirkkokuntaan, mikä on hienoa, ja me arvostamme sitä. Mutta se ei ole sitä, mitä vastaan helvetin portit ovat. Ne ovat sitä hengellistä ilmestystä vastaan, että Kristus on täällä nyt, samana eilen, tänään ja iankaikkisesti. Sitä vastaan ne ovat. “Helvetin portit tulevat olemaan Sitä vastaan, mutta ne eivät tule koskaan voittamaan.”

⁹⁰ Siinä se on, hengellinen erottaminen. Riippumatta siitä, kuka hän on, hän on minun veljeni niin kauan kuin hän yrittää saavuttaa sen saman päämäärän, jonka puolesta minä työskentelen. Olkoon hän profeetta, olkoon hän paimen, diakoni, olkoon hän se-ja-se, kunnioittaapa Jumala häntä *tällä* tavalla, *tuolla* tavalla, mitä tahansa se onkin, loukatkoon hän minua tai mitä tahansa hän haluaakin tehdä, mutta silti hän on minun veljeni. Me työskentelemme saman asian puolesta. Me lähetämme meidän—meidän. . .kaikki meidän tekomme ovat tuon saman valtakunnan vuoksi. Hän työskentelee saman asian puolesta kuin minäkin. Hengellinen erottaminen, hengellinen ilmestys Jumalasta. Katsokaapa tänne, jos te haluatte. . .

⁹¹ Jeesus. . .Saarnasin eräänä iltana jossakin, ehkä siellä: “Niin ei ollut alusta alkaen.” Meidän täytyy mennä nyt

takaisin alkuun löytääksemme tekstimme vielä hetkeksi. Alussa siellä oli Kain, intellektuelli, hän rakensi hienon kirkon (niin kuin me sanoisimme), teki hienon alttarin, uhrasi uhrin, rukoili, kiitti, oli vilpiton, lausui kiitosrukouksen, maksoi kymmenyksensä, kaikessa aivan yhtä uskonnollisena kuin Aabelkin.

⁹² Mutta Aabel, (siellä ei ollut mitään Raamattua noina päivinä), mutta hengellisen ilmestyksen kautta hän oli nähnyt, etteivät kedon hedelmät saaneet meitä tekemään syntiä, kyse ei ollut omenista, joita he söivät. Katsokaa, kyse ei ollut omenista, ilmestys kertoi sen hänelle. Eivätkä hedelmät aiheuttaneet sitä, että hän tuli sieltä pois. Se oli elämä, elämästä erottaminen; niinpä hän meni ja otti karitsan ja uhrasi sen omasta puolestaan uskon kautta, joka on hengellinen ilmestys. Aamen! Jumalan ilmestys, hengellinen ilmestys, joka oli paljastettu hänelle. Se ei ole hedelmä, se ei ole omenat, se ei ole persikat, luumut ja päärynät. Se oli erottaminen elämästä, niinpä hän meni ja otti elämän ja uhrasi sen hedelmien sijasta.

⁹³ Hedelmät on se, mitä te syötte, teidän tekonne ovat teidän omat kätenne. Mitä te teette täällä: “Minä menen ja rakennan *tämän*. Minä menen tekemään *tämän*. Minä tulen kannattamaan *tuota*.” Se on hyvä. Hänellä oli alttari aivan niin kuin toisellakin oli. Molemmilla heillä oli alttarit. Se oli hyvä.

⁹⁴ Mutta kyse oli hengellisesti paljastetusta totuudesta tuossa asiassa, sillä Jumalan Henki paljasti sen, “Ja tälle kalliolle, kalliolle, jolla Kristus kuoli, Iki aikojen kalliolle, kalliolle, jolla Aabelin karitsa kuoli.” Tuo pikku Aabel, kun hän laittoi kätensä tuon pienen karitsan päälle, ja sen valkoisen villan kastuessa verestä, kun hän otti kiven, koska heillä ei ollut vatsiä siihen aikaan, ja hakkasi sillä sen pientä niskaa sillä tavalla ja moukaroi sitä. Ja tuo pieni eläin parka oli kuolemassa, veren kastellessa hänen kätensä, ja sen pieni villa oli kokonaan verestä märkänä, sen määkiessä ja huutaessa.

⁹⁵ Mistä se puhui? Jumalan Karitsasta, neljä tuhatta vuotta myöhemmin, hengellisesti paljastettuna, että seurakunta hylkäisi Hänet. Ja ihmiset kutsuivat Häntä “Beelsebuliksi” ja “paholaiseksi,” koska kaikki profeetat olivat puhuneet. He kielsivät profeetat. Oi, Hän sanoi: “Te rakennatte heidän hautakammionsa, ja juuri te olette tappanneet heidät. Te valkeaksi kalkitut seinät,” Hän sanoi heille. Ilman hengellistä erottamista, tietämättä, että siinä oli Jumalan Karitsa. Että Hänen tuli olla sillä tavalla ja toimia sillä tavalla, koska Hän oli täyttämässä Jumalan Sanan.

⁹⁶ Ja Pyhän Hengen Seurakunta tänä päivänä, käyttäytyessään niin kuin käyttäytyvät, tehden asioita niin

kuin he tekevät, he ovat täyttämässä Jumala Sanan. Halleluja! Katsokaa, Pietari sanoi, Helluntai päivänä: "Tämä on se." Ja hän sanoi: "Se on teille ja teidän lapsille, ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra meidän Jumalamme kutsuu."

⁹⁷ Nuo samat innoitetut profeetat sanoivat, että Ehtoovalo tulisi loistamaan, että varhaissade ja myöhäissade tulisivat olemaan yhdessä niin kuin armon päivinä. Katsokaahan tänne. Mitä se on? Varhaissateet jatkuvat, kun myöhäisempi sade on myöhässä ajastaan. Silloin ne menevät päällekkäin, ja ne ovat yhdessä, varhaissade ja myöhäissade yhdessä, Pyhä Henki julkituotuna Jeesuksen Kristuksen voiman ja ylösnousemuksen kautta. Siinä se on, ne tulevat yhdessä, varhais...Jumalan armo! Hän sanoi, "Niin kuin oli Nooan päivinä." Hänen armonsä oli pitkämielinen. Täällä se on tänä päivänä, pitkämielisenä, ulottuen pidemmälle. Tuoden pilven menneiltä päiviltä ja pilven tältä päivältä, yhdessä. Varhaissade tuli ensin, ensimmäinen sade, mikä meillä oli, nyt täällä tulee myöhäissade, varhaissade tulee myöhäissateen päälle, itä ja länsi kohtaavat toisensa. Molemmat sateet lankeavat yhdessä, Jumalallinen parantuminen plus Jumalan Enkeli paljastaen sydänten salaisuudet ja saaden kaiken tapahtumaan. Oi, näyttää siltä kuin todelliset Jumalasta syntyneet lapset tulisivat näkemään sen. Siinä se on, Henki paljastaa ilmestyksen. Se on se, mille Jeesus sanoi, että seurakunta tultaisiin rakentamaan.

⁹⁸ No, sitten joku saattaa nousta ja sanoa: "Kyllä, varmasti, me Se-ja-se, meidät on rakennettu Sille."

⁹⁹ Ottakaamme Hänen Sanansa hieman pidemmälle. Viimeinen tehtävä Hänen seurakunnallensa, Hän sanoi: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille." Kaikkeen maailmaan. Kuinka pitkään se tulisi kestämaan? Kaikkeen maailmaan. Kuinka monelle? Kaikille luoduille. "Joka uskoo ja kastetaan," ei seurakunta, "joka" se on persoonapronomini. "Joka uskoo," yksilö.

¹⁰⁰ Niin kuin David DuPlessis sanoi lapsenlapsista, Jumalan valtakunnassa ei ole mitään lapsenlapsia, vaan lapsia! Teidän isänne oli Helluntailainen, ja te tulette tänne tähän seurakuntaan, koska hän tuli tänne Eleventhin ja Garfieldin kulmaan vastaanottaen Pyhän Hengen, tuoden teidät tänne vain lapsenlapsena, te olette väärässä! Jumalan täytyy paljastaa Itsensä teille.

¹⁰¹ Eikä kukaan voi kutsua Jeesusta Kristukseksi vain järkipäisen käsityksen perusteella. Kukaan ei voi kutsua Jeesusta Kristukseksi siksi, että hän on pahoillaan syntiensä tähden ja tulee ja katuu niitä. Kukaan ei voi kutsua Jeesusta Kristukseksi, muuten kuin...tuo Pyhän Hengen ilmestys

tekee sen hänelle tiettäväksi. “Tälle kalliolle Minä rakennan seurakuntani, eivätkä helvetin portit Sitä voita.” Siinä on ilmestys. Siinä se on, mille Hän on rakentanut seurakuntansa.

¹⁰² Kuka teki sen, Pietariko? Ei, ei, ei. Kuka teki sen? Kristus sanoi: “Jumalan ilmestys, Pyhä Henki toisi sen teille. Vähän aikaa vielä niin Minä jätän teidät, mutta Minä rukoilen Isää ja Hän lähettää teille toisen Lohduttajan, ja Hän muistuttaa teitä näistä asioista.” Onko se oikein? Mitä Hän tekee tänä aamuna. Ja mitä on tekävä? “Tulevaiset Hän teille julistaa.” Pyhä Henki seurakunnassa viimeisinä päivinä.

Nyt te sanotte: “Veli, halleluja, se on minun seurakuntani.”

¹⁰³ Hetkinen vain! Jeesus sanoi: “Siitä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni,” Johannes 13:35:ssä, “Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, kun teillä on rakkaus toinen toisianne kohtaan.” Hengen paljastama Totuus tulevasta Jumalan valtakunnasta, katsoen sinne päämäärään, nähden sen, mistä profeetat puhuivat, nähden, mistä Jeesus puhui, ja täällä tämä sama Pyhä Henki teissä huutaa takaisin: “Se on totta! Se on totta!” Mitä se on? Se on hengellisesti paljastettu Totuus. Minä rakastan veljeäni huolimatta siitä, missä seurakunnassa he käyvät, ovatko he aikaisempaa tai myöhäisempää sadetta, tai ei mitään sadetta, niin kauan kuin he ovat Kristuksen Ruumiissa, koettaen päästä tuloksiin. Ei jotakin vain sitä tarkoitusta varten, että se julkituo teidät itsenne maan päällä, vaan Jumalan Valtakunnan puolesta ja Hänen tulemuksensa kirkastamiseksi, paljastamaan ja tekemään tunnetuksi Hänen pikaisen Tulemuksensa.

¹⁰⁴ Nyt, lopettaessamme, me haluamme ajatella tätä. “Tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani,” pitää paikkansa. Ja sitten me näemme Johannes 14:7:ssä, Hän sanoi tämän: “Niitä tekoja, joita Minä teen, tulette myös te tekemään. Niitä tekoja joita Minä teen.” Millaisia tekoja Hän teki tehdäkseen Itsensä tunnetuksi? Te muistatte sen koskien Pietaria, ettekö muistakin? Mistä me olemme puhuneet, Filippuksesta, naisesta kaivolla. Ennustaen, ettei se menisi pakanoille ennen kuin viimeisinä päivinä, kuten Hän sanoi: “Niin kuin oli Sodoman päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa.” Ilmestys on kirjoitettuna tämänkaltaisiin salaisuuksiin, ulkopuoliselle maailmalle, maailmalle, joka ei tiedä Siitä mitään. Mutta te rakkaat veljet, te rakkaat sisaret, te ette ole pimeyden lapsia, te ette ole yön lapsia, vaan te olette Valon lapsia, vaeltaen Valossa, niin kuin Hän on Valossa, silloin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, veri puhdistaa meidät kaikki kaikesta synnistä. Siinä se on, Herran palvelijat.

¹⁰⁵ Jeesus . . . Kun lainaan Kirjoitusta täältä, minulla on Markus 16, kyllä, Markus 16, Hän sanoi: “Menkää kaikkeen maailmaan.”

Tässä on se, millaisen seurakunnan Hän pystytti. Viimeinen tehtävä seurakunnalle: “Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille. Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu. Joka ei usko, se tullaan tuomitsemaan.” Katsokaapa nyt tänne, katsokaa tätä hengellistä erotta... “Joka uskoo ja kastetaan.” Hän ei koskaan sanonut tarkalleen millä tavalla, mutta me haluamme hälistä siitä, näettekö, toinen asia. Näettekö: “Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu.” Miten tahansa hän haluaa tulla kastetuksi, se riippuu hänestä itsestään. Jos hänen aikaansaannoksensa on Jumalan valtakunnan hyväksi, mennään eteenpäin, veli. Me marssimme eteenpäin samassa Hengessä. Jos minä olen väärässä, silloin te tiedätte, se selviää sillä tavalla. Ja jos te olette väärässä, sekin on selviävä. Mutta meidän sydämemme ja vaikuttimemme ja tavoitteemme ovat Jumalan Valtakunnan puolesta. Siinä me olemme, me osoitamme Golgatalle.

¹⁰⁶ Minä ja minun ideani, no, minulla on... Minulla ei ole ketään veljeä, joka pitäisi kirsikkapiirakasta yhtä paljon kuin minä, mutta me olemme kuitenkin veljiä. Näettekö? Kukaan heistä ei pidä niin paljon metsästämisestä ja kalastamisesta kuin minä, mutta me olemme veljiä. Näettekö te, mitä minä tarkoitan? Minulla on omat ideani, mutta se ei tee sitä, etteikö hän olisi minun veljeni, hänen isänsä on minun isäni, hänen perheensä on minun perheeni. Siinä se on.

¹⁰⁷ Nuo patriarkat erosivat kaikki toisistaan, mutta heillä oli yksi isä, ja sen pitäisi saada heidät käymään käsiksi samaan asiaan, mutta he hylkäsivät päähenkilön, koska hän oli hengellinen. Ettekö te näe Sitä, veljet? Ettekö te voi nähdä, mistä minä puhun?

¹⁰⁸ Pankaapa nyt merkille, ja me olemme... lopettaessani: “Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille. Joka uskoo ja kastetaan se pelastuu. Hän...” [Tyhjä kohta nauhalla–Toim.] “Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat; Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, he puhuvat uusilla kielillä.” Mitä se on? Hengellinen ilmestys. Ymmärrätekö? “He puhuvat uusilla kielillä. Jos he nostavat käsin käärmeitä tai juovat jotain kuolettavaa, ei se heitä vahingoita. Jos he laittavat kätensä sairaiden päälle, sairaut paranevat.” Tätä tuo Uusi Seurakunta oli. Tämä on sellainen seurakunta, minkä Jeesus Kristus, tuo Suuri, josta kaikki profeetat ovat puhuneet, tulisi pystyttämään. Me näemme Hänen Henkensä tulevan täällä ja ennustavan, että Hänen Henkensä ihmisissä tulisi jälleen takaisin ja tekisi niitä asioita, joita Hän teki.

¹⁰⁹ Sallikaa minun lopettaa sanomalla tämän. Minulla on noin tusinan verran Kirjoituksia täällä, mutta meillä ei ole aikaa. Näettekö? Mutta kuunnelkaa tätä. Sallikaa minun lopettaa sanomalla tämän. Jokainen todellinen uudestisyntyntynyt Herran

profeetta, saarnaaja, pyhäkoulun opettaja, näkijä, apostoli, lähetyssaarnaaja, mitä tahansa hän onkin, hän tekee sen koko sydämeästensä ja hän on niin täytetty ja voideltu Jumalan Hengellä, niin voideltu. Mikä hänen virkansa, olkoon se mitä vain saarnata tai opettaa tai evankelioida tai nähdä näkyjä, mitä se onkin, hän tulee tekemään sen Jumalan Valtakunnan puolesta. Ja Jumalan Henki tulee puhumaan suoraan takaisin tuon miehen kautta ja julkituomaan, että se on Jumalan Valtakunta.

¹¹⁰ Silloin me...Minä babtistina, minä näen teidät helluntailaiset, ja te olette veljiäni. Te ette kuulu babtistikirkkoon, minä kuuluin. Se on ainoa kirkko, mihin milloinkaan olen kuulunut, se oli Babtistikirkko. Mutta se ei estä minua, minä näen, että Jumalan Henki on teidän kanssanne. Minä näen, mitä te koettatte tehdä. No niin, jos minä, babtisti, voin tuntea sillä tavalla, niin varmasti Assemblies, ja Yhdistyneet Helluntailaiset, Vapaat suunnat, ja kaikkien meidän veljien yhdessä tulisi nähdä, että me yritämme työskennellä saman päämäärän puolesta. Olkoon meillä hengellistä erottamista.

¹¹¹ Kuunnelkaa nyt. Lopettaessani, minä teen tämän viimeisen huomautuksen. Monet ovat sairaita ja heikkoja teidän keskuudessanne, ja monet ovat nukkuneet, hengellisesti kuolleita, koska heillä ei ole Kristuksen Ruumiin erottamista. Tämän sairaan ruumiin, joka meillä on! Jumala auttakoon meitä saamaan hengellisen erottamisen tuosta Jumalan Valtakunnan ilmestyksestä ja Jumalan rakkauden sydämiimme, vuodatettuna sinne Pyhän Hengen kautta, koettaaksemme ojentaa kätemme, sanoaksemme: "Me olemme veljiä." Näettekö mitä tarkoitan? Ja jokainen pieni lahja, joka teillä on, älkää käyttäkö sitä koettaaksenne tehdä jotakin suurta itseämme varten, tehkäämme se Jumalan Valtakunnan hyväksi, työskenneläksemme jokaisen kanssa, edistääksemme Jeesuksen Kristuksen asiaa, sillä Hänen Tulemuksensa on pian. Uskotteko te sitä?

¹¹² Olen pahoillani, että pidättelin teitä niin pitkään. Veli David tulee olemaan täällä huomenna opettaakseen teille Kirjoituksia, mutta juuri nyt kumartakaamme päämme hetkeksi. [Eräs veli puhuu vieraalle kielellä. Eräs sisar antaa selityksen—Toim.]

Eespäin, Kristityt sotilaat!
 Kuin sotaan marssien,
 Jeesuksen ristin kanssa
 Sen kulkiessa edellä;
 Me emme ole jakaantuneet,
 Me kaikki olemme yhtä ruumista;
 Yhtä toivossa ja opissa,
 Yhtä rakkaudessa.

Eespäin, Kristityt sotilaat! (uskotteko te
 olevanne sitä? kohottakaa kätenne)
 Kuin sotaan marssien, (minkä kanssa?)
 . . . (meidän päämäärämme) Jeesuksen ristin
 Sen kulkiessa edellä.

Jumala siunatkoon teitä. Teidän pastorinne.



Hengen erottaminen, Vsk. 1 Nro. 1
 (*Discernment Of Spirit*, Vol. 9 No. 3)

Tämä veli William Marrion Branhamin Sanoma, joka alunperin saarnattiin englanniksi tiistai-iltana, 8 maaliskuuta, 1960, First Assembly Of God'ssa, Phoenix, Arizona, U.S.A., on otettu ääninauhalta ja painettu lyhentämättömänä englannin kielellä. Tämän suomenkielisen käännöksen on vuonna 1999 julkaisut Voice Of God Recordings.

Tätä kirjasta, jonka julkaiseminen on ollut mahdollista uskovien vapaaehtoisten lahjoitusten avulla, jaetaan ilmaiseksi.

VOICE OF GOD RECORDINGS
 P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana, U.S.A. 47131

Suomen toimisto:
 VOICE OF GOD RECORDINGS
 PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org